

1. MIESZANIE (8) sb n

Pierwsze e pochylone, a jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających -é.

sg N mieszani(e) (2). ◇ G mieszanią (1). ◇ D mieszaniu (1). ◇ A mieszani(e) (1). ◇ I mieszanim (1) *BielKron*, mieszani(e)m (1) *BibRadz*. ◇ L mieszaniu (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

I. Rzeczownik od „mieszać” (5) :

1. *Łączenie elementów, żeby powstała całość złożona z różnych składników; cinnus, commixtio, commixtus, confusio, mistura, mixtio, permistio Cn (4) : Pan ma trzodę śwę ną polu śwem tho iest/ Kościoł śwoy/ á brzydźi fie nie słuźnem miefzaniem rozlicznego nafienia ktore wniem iest BibRadz I 68d marg; ktore to roznych rzeczy [oleju i balsamu wchodzących w skład Krzyżma św.] miefzanie/ [...] Świętości tey poważność/ doftátecznie znąc dawa. KuczKat 150; która to wodá/ iż ma lámá zśiebie włafność tę purgowania/ máło miefzania potrzebuie: wźákóź włóżyć cukru garśc/ álbo iulépku fiołkowego/ álbo miódku różanego łyżkę Oczko 20v; Biádá wam co iefteście mocnymi ná picie winá/ á mężowie duży ku miefzaniu pijańftwá [= napojów]. WerGość 213.*

2. *Przemieszczanie (1) : A ták tym miefzanim ludzi z opakowan iest wźytek świat ludem roznym. BielKron 335v.*

II. Rzeczownik od „mieszać się” (2) :

1. *Poruszenie wśród ludzi, ożywienie, wrzawa, zamieszanie; tumultus Vulg (1) : vyrzeli wielkie miefzanie y gotowanie/ y oblubiencá wychodzącego z przyiaćioły śwemi BudBib 1.Mach 9/39.*

2. Nieporządek, bezład, niepokój (1) :

W połączeniu szeregowym (1): ábo co łobie obrác maź/ iefli chodzić w rofkołzy [...]: czyli chodzić wfháwicźnie w trudności/ w kłopocie/ w rozmaitym miefzaniu fwiátá tego RejPos 332.

*** *Bez wystarczającego kontekstu (1): Vermischung. Miefzanie. Confusio, congeries, mistura, mixtura. Calag 507b.*

Cf MIESZAĆ